

TIME	צדק/פ
2:57:20	קמא
23:53	מזמור
26:56	מזמור
28:57	פז
37:39-41:11	אכא
1:12:02	וקמא

כבא בתרא כב

סודר דאמרי

קנאת סופרים תרבה חכמה. ולא גרסי' כמו שיש בספרים דאמר מר עזרא תיקון להם לישראל שיהו מושיבין סופר בלד סופר דהא לא חשיב ליה במרובה (ב"ק דף פב.) גבי עשר תקנות שתיקון: **מועלמא** אהו ולעלמא ליוזבן. מכאן משמע דביומא דשוקא היה מותר להלוות לבני ארם

הבאים ממקומות שם לשוק ללכדים (הוא בדיבור) דאחו מעלמא אבל לבני המהום לא, ודוקא בשוקא אבל לאהדורי לא: **אמר** ליה רבא לרב אדא בר אבא. קן גרים רבינו חננאל ולא גרסי' בר אהבה דאחו היה בימי רבי דלאמרינן בקדושין (דף עב: ושם ס) היום ישב רב אדא בר אהבה בחיקו של אברהם אבינו: **פיר** שבלע

מסורת הש"ס
(פ) [ע"ש ד"ש היום
וברש"י שם וע"ע חוס'
תנינן כ: ד"ה א"ל]:

תקצור ד"ה פ"ל

היום מסכיב טעון אפסו טענה ר' אבא (ל ד"ה) "פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו'
כפ"ל - ובראשית ד"ה פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו' וקמא דין
היה יודי ומהי' יבד כפייה פרא ד"ה פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו'

כפיפה מזריה. בפ' ר' ישמעאל (מנחות) דף סט. ושם ד"ה פ"ל איתא להך בעיא דהכא ומסיק התם למאי אי למצטל ← טומאתו אעגא "כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה ואין עולין מטומאה אלא בשינוי מעשה" וקאמר לא לריבא דבלע הולין ועבדינהו כפיפה אי הוי עיכול והוי ככלי גללים או לא, והכא בלע הולין בעא מיניה דאי כפיפה שלימה אמאי לא הוה ← בדיה"מ מחגי' היא! וקשיא לר"ת א"כ

* וברש"י תלמי ד"ה פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו' וקמא דין

אמאי לא נקיטו ליה שוקא הא בעיא זו לא איפשיטא התם וי"ל דמ"מ הוה ליה לאיתויי הקד ראייה דמיידי התם ודחי להו: **אנא** ענישתיה. כל אחד מהן היה מתחוקן שעל ידו מת רב אדא משום דאמרינן בשבטה בפ' שואל (דף קמט:) כל מי שחבירו נענש על ידו אין מכניסין אותו במחילתו של הקב"ה שנאמר (משלי יז) "גם ענוש ללדיק לא טוב" אלא רע וכתוב (תהלים ה) "לא יגורד רע". ר"י: **וקמא** היכי

* וברש"י תלמי ד"ה פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו' וקמא דין

סמיך. ס"ד דבנפל חיירי טען משמע הלשון דקתני מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו ומשני רב יהודה הכי קאמר הבא לסמוך כו' ומתני' הכי פירוש' מי שהיה גבול כותלו סמוך לכותל חבירו ורבא פריך דכותל קתני ונח גבולו ונח לרבא דאמר בריש פירקין דאחור לסמוך, קמא היכי סמוך ואפילו לפי ר"ת דלמסקנא שרי רבא לכולהו לסמוך לבד מזכור מ"מ אמאי לא פריך מהבא דהוי רישא אלא ממשרה וירק דהוי סיפא וי"ל דלא אסר רבא לסמוך אלא מילתא דנגופיה אחי היוק אבל הכא הכותל חינו מוסיק כלום אלא שגורם למעט הדושה: אלא

פ"ל ח: תוס' ד"ה סג
6 וד"ה ח"ס

* ארבע - כל דבר דנאמן כדאן סמוך כותלו סמוך לכותל חבירו... וכו'
אין כאן דבר דנאמן... וכו' וקמא דין
א"ל פ"ל (ד"ה פ"ל אבד כפייה מזריה... וכו') וקמא דין